

Τὴν 12-08-2024 ΔΕΥΤΕΡΑ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Ψάλλεται ὁ Ἑσπερινὸς τῆς 13-08-2024

† Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου τοῦ

Ὁμολογητοῦ. Ἡ ἀπόδοσις τῆς Ἑορτῆς.

ΙΕΡΕΥΣ: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριον, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουνσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἅς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ὁρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Κύμνοι ὠρουόμενοι τοῦ ἀρπᾶσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρωσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἐρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Εκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ανοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Αντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Εξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ο ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Εκλείπειεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν·

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: **Ἐ**ν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**ύριε, ἐλέησον. [καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἴτηση]

Υπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου,

εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπὲρ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπὲρ τῆς πόλεως (Μονῆς, Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς

σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**οὶ, Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ὅ**τι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: **Α**μήν.

*Εἰς δὲ τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἰσπῶμεν Στίχους ς' καὶ ψάλλομεν
Σπιχηρὰ Ἰδιόμελα δ' δευτεροῦντες τὰ δύο πρῶτα.*

^ϞΗχος ^Γτος ^β ^Γ ^B
⁶ ^λ Κυ ρι ε ε κε κρα ζα προς σε ει

^Γ ^Π
σα κου σο ον μου ⁶ ^λ ει σα κου στον μου Κυ ρι ι ε

^π ⁹ Κυ ρι ε ε κε κρα ζα προς σε ει σα κου στον

⁶ ^λ μου προ σχες τη φω νη της δε η σε ω ως

μου εν τω κε κρα γε ναι με προς σε ει σα κου

σον μου Κυ ρι ε ⁶ ^λ

^B ⁶ ^λ Κα τευ θυν θη η τω η προ σευ χη μου ^Δ

^Π
ως θυ μι α μα ε νω πι ο ον σου ε παρ σις

^B των χει ρων μου θυ σι α ε σπε ρι νη ^Δ ει σα

κου στον μου Κυ ρι ε ⁶ ^λ

^Γ ⁶ ^λ Ε αν α νο μι αις πα ρα τη ρη

σης Κυ ρι ε Κυ ρι ε ⁶ τις υ ποστησε
 ται ^χ ⁶ ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμος ε
 στιν ⁶

Πρὸ τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε, ὄρος οὐρανὸν ἐμιμεῖτο, νεφέλη ὡς σκηνὴ ἐφηπλοῦτο· Σοῦ μεταμορφουμένου, ὑπὸ Πατρὸς δὲ μαρτυρουμένου, παρῆν ὁ Πέτρος σὺν Ἰακώβῳ καὶ Ἰωάννῃ, ὡς μέλλοντες συνεῖναί σοι, καὶ ἐν τῷ καιρῷ τῆς παραδόσεώς σου, ἵνα θεωρήσαντες τὰ θαυμάσιά σου, μὴ δειλιάσωσι τὰ παθήματά σου, ἃ προσκυνῆσαι ἡμᾶς, ἐν εἰρήνῃ καταξίωσον, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

^M
⁶ Προ του Σταυ ρου σου ου ου Κυ ρι ι
 ε ε ⁶ ο ρος ου ρα νο ο ον ε ε μι ι
 ι μει ει ει ει ει το ^Δ νε φε λη ως σκη η νη
 η η ε ε ε φη πλου ου ου ου το ^π σου

με τα μο ο ορφου με ε ε νου ^Π ^Δ υ πο Πα
 τρο ο ος δε ε μαρ τυ υ ρου με ε ε ε νου ^π₉
 πα ρην ο Πε ε τρος συν Ι α κω βω και Ι
 ω ω α α α αν νη ^π₉ ως με λ λον τες συ
 νει ναι αι σοι ^Δ και εν τω και ρω τη ης πα α
 ρα δο ο σε ω ω ω ως σου ^π₉ ι να θε ω
 ρη σα αν τες τα θ αυ μα α α α σι ι
 α α α σου μη δει λι α σω σι ι ι τα α
 πα θη η η μα τα α α σου ^π₉ α προ σκυ
 νη η η η η η σαι η η μας εν ει ρη η νη
 κα τα α ζι ω ω σο ον ^Δ δι α το με ε ε

γα σου ου ε λε ε ο ος 6
λ

χ
6
λ **Ε** νε κεν του ο νο μα τος σου υ

πε μει να σε Κυ ρι ε 6
λ υ πε μει νεν

η ψυ χη μου εις τον λο γον σου χ
6
λ ηλ πι

σεν η ψυ χη ημου ε πι τον Κυ ριον 6
λ

Πρὸ τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε, ὄρος οὐρανὸν ἐμιμεῖτο, νεφέλη ὡς σκηνὴ ἐφηπλοῦτο· Σοῦ μεταμορφουμένου, ὑπὸ Πατρὸς δὲ μαρτυρουμένου, παρῆν ὁ Πέτρος σὺν Ἰακώβῳ καὶ Ἰωάννῃ, ὡς μέλλοντες συνεῖναί σοι, καὶ ἐν τῷ καιρῷ τῆς παραδόσεώς σου, ἵνα θεωρήσαντες τὰ θαυμάσιά σου, μὴ δειλιάσωσι τὰ παθήματά σου, ἃ προσκυνῆσαι ἡμᾶς, ἐν εἰρήνῃ καταξίωσον, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

6
λ ^M **Π**ρο του Σταυ ρου σου ου ου Κυ ρι ι

ε ε 6
λ ο ρος ου ρα νο ο ον ε ε μι ι

ι μεις ει ει ει ει το ^Δ νε φελη ως σκη η νη
 η η ε ε ε φη πλου ου ου ου ου το ^π σου
 με τα μο ο ο ρ φου με ε ε νου ^Δ υ πο Πα
 τρο ο ος δε ε μαρ τυ υ ρου με ε ε ε νου ^π
 πα ρ ην ο Πε ε τ ρ ος συν Ι α κ ω β ω και Ι
 ω ω α α α αν νη ^π ως με λ λ ο ν τ ε ς συ
 νει ναι αι σοι ^Δ και εν τω και ρω τη η ς πα α
 ρα δο ο σε ω ω ω ως σου ^π ι να θ ε ω
 ρη σα αν τ ε ς τα θ αυ μα α α α σι ι
 α α α σου μη δει λι α σω σι ι ι τα α
 πα θ η η η μα τα α α σου ^π α προ σκυ

νη η η η η η σαι η η μας εν ει ρη η νη
 κα τα α ζι ω ω σο ον ^Α δι α το με ε ε
 γα σου ου ε λε ε ο ος 6
λ
^χ^Μ
⁶^λ **Α** πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ
^Μ
⁶^λ κτος ⁶^λ α πο φυ λα κης πρω ι ας ^χ^Β
⁶^λ ελ πι
 σα τω Ισ ρα η λ ε πι τον Κυ ρι ον 6
λ

Πρὸ τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε, παραλαβὼν
 τοὺς Μαθητὰς εἰς ὄρος ὑψηλόν, μετεμορφώθης
 ἔμπροσθεν αὐτῶν, ἀκτῖσι δυνάμεως
 καταυγάζων αὐτούς, ἔνθεν φιλανθρωπία,
 ἐκεῖθεν ἐξουσία, δεῖξαι βουλόμενος τῆς
 Ἀναστάσεως τὴν λαμπρότητα, ἧς καὶ ἡμᾶς ὁ
 Θεός, ἐν εἰρήνῃ καταξίωσον, ὡς ἐλεήμων καὶ
 φιλάνθρωπος.

⁶^λ **Π**ρο του σταυρου σου ου Κυ ρι ι ε ⁶^λ πα

ρα λαβων του ους μαθη ητας ^Δεις ο ορος
 υψηλη λον ^{γ'}ημε τε μορφωθης ε εμπρο
 σθεν αυτων ^{π'}α κτισιδυ να με εως κα
 αταυγααα ζωων αυτους ^{π'}ενθεν φι
 λανθρωωπι ι ι α ε ε ε κει ειθεν ε
 εξουσι ι ι α ^{π'}δειξαιβου λομε ενος ^{π'}της
 Α να στασε ω ω ως τη ην λαμπρο ο ο ο
 τη η η τα ^{π'}ης και η μα α α ας ο Θε ε
 ος ^Δεν ει ρη η η νη κα τα α ξι ω ω
 σον ^Δως ε λε η η μων και φι ι λανθρωω
 πο ος

^M
⁶λ **Ο** τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε
 λε ος ⁶λ και πολ λη πα ραυ τω λυ υ τρω σις ⁶λ
 και αυ τος λυ τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ ^Γ
⁶λ
^B
 εκ πα σων των α νο μι ων αυ του ⁶λ

Πρὸ τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε, παραλαβὼν
 τοὺς Μαθητὰς εἰς ὄρος ὑψηλόν, μετεμορφώθης
 ἔμπροσθεν αὐτῶν, ἀκτῖσι δυνάμεως
 καταυγάζων αὐτούς, ἔνθεν φιλανθρωπία,
 ἐκεῖθεν ἐξουσία, δεῖξαι βουλόμενος τῆς
 Ἀναστάσεως τὴν λαμπρότητα, ἧς καὶ ἡμᾶς ὁ
 Θεός, ἐν εἰρήνῃ καταξίωσον, ὡς ἐλεήμων καὶ
 φιλάνθρωπος.

⁶λ **Π**ρο του σταυ ρου σου ου Κυ ρι ι ε ⁶λ πα
 ρα λα βων του ους μα θη η τας ^Δ εις ο ο ρος
 υ ψη η λον ^{γ'} η με τε μο ρ φω θης ε ε μ προ

σθε εν αυτων ^πα κτισιδυ να με εως κα

α τα αυγα α α ζωων αυτους ^πενθεν φι

λανθρωω πι ι ι α ε ε ε κει ειθεν ε

εξουσι ι ι α ^πδειξαιβου λομε ενος ^πτης

Α να στασε ω ω ως τη ην λαμ προ ο ο ο

τη η η τα ^πης και η μα α α ας ο Θε ε

ος ^Δεν ει ρη η η νη κα τα α ζι ω ω

σον ^Δως ε λε η η μων και φι ι λανθρωω

πο ος ⁶λ

^χ^Μ ⁶λ ^Δι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα

^χ^Β ⁶λ ^Δε θνη ⁶λ ^Δε παι νε σα τε αυ το ον παντες οι λα

υ

οι

6
λ

Εἰς ὄρος ὑψηλὸν μεταμορφωθείς ὁ Σωτήρ, τοὺς κορυφαίους ἔχων τῶν Μαθητῶν, ἐνδόξως ἐξέλαμψας, δηλῶν, ὅτι οἱ τῷ ὕψει τῶν ἀρετῶν διαπρέψαντες, καὶ τῆς ἐνθέου δόξης ἀξιοθήσονται. Συλλαλοῦντες δὲ τῷ Χριστῷ, Μωϋσῆς καὶ Ἡλίας ἐδείκνυον, ὅτι ζώντων καὶ νεκρῶν κυριεύει, καὶ ὁ πάλαι διὰ νόμου, καὶ Προφητῶν λαλήσας ὑπῆρχε Θεός, ᾧ καὶ φωνὴ τοῦ Πατρὸς, ἐκ νεφέλης φωτεινῆς, ἐμαρτύρει λέγουσα· Αὐτοῦ ἀκούετε, τοῦ διὰ Σταυροῦ τόν, Ἄδην σκυλεύσαντος, καὶ νεκροῖς δωρουμένου, ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Εἰς ὄρος ὑψηλὸν ἡμεταμορφωθείς οὗ Σωτήρ τοὺς κορυφαίους ἔχων τῶν μαθητῶν ἐνδόξως ἐξέλαμψας δηλῶν ὅτι οἱ τῷ

ψει των α ρε των δι α α α πρε ψα αν τες
 και της εν θε ου δο ξης α ξι ι ω ω θη η
 η σο ο ο ον ται συ λ λα λουν τες δε τω Χρι
 ισ τω Μω υ σης και Η η λι ι ι ας ε
 δει κνυ υ ον ο ο ο τι ι ζω ω ω ν των
 και νε ε κρω ω ω ν κυ υ ρι ε ε ευ ει και
 ο πα λαι δι α νο ο μου και Προ φη των λα
 λη η η η σα ας υ πη η η η ρ χε Θε ε ος
 ω και φω νη η η η του Πα α τρος εκ νε
 φε ε λης φω τει ει νης ε μαρ τυ υ ρει
 ει λε ε ε γου ου ου σα αυ του α α

α κου ε ε τε του δι α σταυ ρου τον Α δην

σκυ υ υ λευ σα αν τος και νε κρο ις δω ρου με

νου ζω η η η ντη ν αι αι ω νι ι ο ο ν

^M ^χ ⁶ ^λ Ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε

ος αυ του εφ η μας και η α λη θει

α του Κυ ρι ου με ε νει εις τον αι

ω ω ω να

Ὁρος τὸ ποτὲ ζοφῶδες καὶ καπνῶδες, νῦν τίμιον καὶ ἅγιόν ἐστιν, ἐν ᾧ οἱ πόδες σου ἔστησαν Κύριε· πρὸ αἰώνων γὰρ κεκαλυμμένον μυστήριον, ἐπ' ἐσχάτων ἐφανερώσεν ἡ φρικτὴ σου Μεταμόρφωσις, Πέτρῳ Ἰωάννῃ καὶ Ἰακώβῳ, οἵτινες τὴν ἀκτῖνα τοῦ προσώπου σου μὴ φέροντες, καὶ τὴν λαμπρότητα τῶν χιτῶνων σου, ἐπὶ πρόσωπον, εἰς γῆν κατεβαρύνοντο, οἵ

καὶ τῇ ἐκστάσει συνεχόμενοι, ἐθαύμαζον βλέποντες, Μωϋσῆν καὶ Ἥλιαν συλλαλοῦντάς σοι τὰ μέλλοντα συμβαίνειν σοι, καὶ φωνὴ ἐκ τοῦ Πατρὸς, ἐμαρτύρει λέγουσα· Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα, αὐτοῦ ἀκούετε, ὅς τις καὶ δωρεῖται τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ο ρος το πο ο τε ζο φω δε ες και
 αι κα απνω ω ω δεσ νυν τι μι ον και Α
 α γι ον ε ε στιν εν ω οι πο δεσ
 σου ε στη η σα αν Κυ υ υ ρι ι ι ι
 ε προ αι ω νων γαρ κε κα λυμ με ε
 ε ε νο ον μυ στη η η η ρι ι ι ον
 επ ε σχα των ε φα νε ρω ω σεν η φρι
 κτη η σου ου με τα μο ορφω ω σις Πε τρω

Ι ω α αννη η και Ι ι α κω ω ω βω ^π₉
 οι τι νες την α κτι να του προ σω που σου
 μη η η φε ρο ον τες ⁶_λ και την λαμ προ τη τα
 των χι τω νω ων σου ⁶_λ ε πι προ σω ω πον εις
 γην κα τε βα ρυ υ υ υ νο ο ον το ^Δ οι και
 τη εκ στα σει συ νε ε ε χο με ε νοι ⁶_λ ε
 θα αυ μα α ζον ^Δ βλε πο ον τες Μω υ σην και
 Η η λι ι ι αν ⁶_λ συλ λα λουν τας σοι τα με ελ
 λον τα α συ υμ βαι αι αι νει ει ει ει ν σοι ^π₉ και
 φω νη εκ του Πα α τρος ^Δ ε μαρ τυ υ ρει ει
 λε ε ε γου ου ου σα ^Δ ου το ς ε στιν ο Υι

ος μου ο ο α γα πη η τος εν ω ε ευ
δο ο ο ο κη η η σα αυ του ου α κου
ου ε ε τε ος τις και δω ρειται τω ω κο ο ο
στω το ο ο ο με γα α ε λε ε ο ος

Δόξα... Καὶ νῦν... Ἦχος πλ. β'.

Π
με ε Δο ο ο ζα Πα α τρι ι ι ι και αι
αι Υι ω ρ και Α γι ι ω Πνευ μα α α
τι

και αι νυ υ υν και α α ει και εις τους αι
αι ω ω ω νας των αι ω ω νων α α α α
μην

Προ τυ πων την Α να α α α στα α
α σιν ρι την σην Χρι στε ε ο Θεε ε ε ος
το τε ε πα α α ρα α α λα α μ βα α α νεις
ρ τους τρει εις σου ου μα θη η τας Πε ε τρον και

Ι α ακω βο ον και αι αι Ι ι ι ω ω α
α αν νην εν τω Θα βω ω ω ρ α
α νε ε ελ θων σου δε σω τη ηρ με τα α
μο ο ορ φου ου με ε ε νου το Θα βω ρι
ον ο ο ρο ο ος φω τι ι ε σκε
ε πε ε ε το οι Μα θη ται σου ου Λο
γε ε ε ρρι ι ψαν ε ε α αυ τους εν τω
ε δα α α φει ει τη η ης γης μη φε
ε ρο ον τες ο ο ραν την α θε ε α το
ον μο ο ορ φην Αγ γε λοι οι δι ι ι η η
κο ο ο νουν φο βω ω και τρο ο ο μω

ω ^π ου ρα νοι ε ε ε ε ε φρι ι ζα
α α α α α α α α αν ^χ γη η η ε
τρο ο μα α α ζεν ^π ο ρωων τε ε ε πι
ι γης της δο ο ξη ης τον Κυ υ υ ρι ι ι
ι ο ο ο ο ο ο ον

Εἴσοδος, Φῶς ἰλαρόν.

Ἦχος $\overline{\text{Δ}}$ Δι

$\overline{\lambda}$ $\overline{\Delta}$ $\overline{\text{B}}$
 $\overline{\Delta}$ Φως ἰλαρόν αγιασδοοοζης $\overline{\text{B}}$
 αθαα ναα του Πατρος $\overline{\Delta}$ ουρανι
 $\overline{\text{B}}$
 ιιου $\overline{\Delta}$ αγιου μακαρος Ιησου
 $\overline{\text{M}}$
 ου Χρι ι ι ι στε $\overline{\text{B}}$ ελθοοοο
 $\overline{\Delta}$
 $\overline{\Delta}$ οοντες $\overline{\Delta}$ επιτηνηλιου δυυυ
 $\overline{\Delta}$ $\overline{\text{Z'}}$
 σιν $\overline{\Delta}$ ιδοντες φως εσπερινον $\overline{\text{Z'}}$ υ
 $\overline{\text{B}}$
 μνου ουμεν Πατεερα Υιοον και αα
 $\overline{\text{M}}$
 γιοον Πνευμα Θεοον $\overline{\text{B}}$ αζιο
 $\overline{\Delta}$
 $\overline{\text{B}}$ οον σε εν παασι καιροις υμνειειει
 $\overline{\text{Z'}}$
 σθαιαι φωναις αισι ι αις $\overline{\text{Z'}}$ Υι εε Θεεεε

ου ου ζω η η η η η η η ν ο ο δι ι
δου ους δι ο ο ο ο ο κο ο σμος
σε ε ε δο ο ζα α α ζει ει

Προκείμενον.
Τῆ Δευτέρα ἐσπέρας.
ᾠχος δ'.

ᾠχος ἁ Δί

Κυ ρι ος ει σα κου σε ται μου
εν τω κε κρα γε ε ναι με προς αυ το
(Δίς)
ον

Στίχ. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεός τῆς δικαιοσύνης μου, ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με.

Τὸ τρίτον. Κυ ρι ος ει σα κου σε ται μου
εν τω κε κρα γε ναι με προς αυ το ο
ον

Εἶπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἶπωμεν.

Κύριε, ἐλέησον (ἅπαξ).

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον (ἅπαξ).

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεινός).

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (κώμη, πόλει) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ

ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιόντων, φαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε, ἐλέησον (ἅπαξ).

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀμήν. **Κ**αταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς

τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης. Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἀγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρά τοῦ

Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαὶν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ

παραθώμεθα.

Σοὶ, Κύριε.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ειρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοὶ, Κύριε.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς καὶ καταβάς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ καὶ φιλοανθρώπῳ κριτῇ, οἱ σοὶ δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλὰς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν ἀυχένας; οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν προσιούσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργείας διαβολικῆς, καὶ διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων

πονηρῶν.

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου
εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ
τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Εἰς τὸν Σπῆχον, ψάλλομεν τὰ Ἰδιόμελα ταῦτα.
ᾠχος α΄.

Ὁ πάλαι τῷ Μωσεῖ συλλαλήσας, ἐπὶ τοῦ ὄρους Σινᾶ διὰ συμβόλων. Ἐγὼ εἶμι, λέγων ὁ ὼν, σήμερον ἐπ' ὄρος Θαβώρ, μεταμορφωθείς ἐπὶ τῶν μαθητῶν, ἔδειξε τὸ ἀρχέτυπον κάλλος τῆς εἰκόνας, ἐν ἑαυτῷ τὴν ἀνθρωπίνην, ἀναλαβοῦσαν οὐσίαν, καὶ τῆς τοιαύτης χάριτος, μάρτυρας παραστησάμενος Μωϋσῆν καὶ Ἥλιαν, κοινωνοὺς ἐποιεῖτο τῆς εὐφροσύνης, προμηνύοντας τὴν ἔνδοξον διὰ Σταυροῦ, καὶ σωτήριον Ἀνάστασιν.

ᾠχος 4 Πα

^χ
^π
⁹
Ο πα λαι τω Μωσει συλλα λη η η σασε
 πι του ο ρους Σι να δι α συυμ βο ο λων
 Ε ε γω ει ει μι λε ε ε γω ων ο Ων
 ση με ρον επ ο ο ο ρος Θα α βω ρ με τα μο ρ
 φω θεις ε πι τω ων μα θη των ε δει ζε το αρ

χε τυ πον καλ λος της ει ει κο ο νος ^χ εν ε
 αυ τω την αν θρω πι νη να να λα α βου ου
 ου ου σα αν ου σι ι ι αν ^π και της τοι
 αυ της χα ρι τος μαρ τυ ρας πα ρα στη σα
 με νος Μω υ σην και Η η λι ι αν ^α κοι νω
 νους ε ποι ει ει ει το ο της ε ευ φρο
 συ υ νης ^π προ μη νυ ον τας την εν δο
 ξον δι ι α Σταυ ρου και σω τη η ρι ον Α
 να α α α στα α α σιν ^π

Στίχ. **Γ**οὶ εἰσιν οἱ οὐρανοί, καὶ σὴ ἔστιν ἡ γῆ.

μι ι ι αν ^πο θε ο πα τρω Δαυ ιδ ^ρ
πορρω θεν προς ευ φρο συ νην συκα λειται αι
τη ην κτι ι σιν ^ρ και προ φη τι κω ω ω ως
α α να κραα α ζει ^πθα βωρ και Ερμων
εν τω ο νο μα τισουα γαλ λι ι α α α
σο ο ον ται ^πεν του τω γαρε πι βας τω
ο ρει Σω τηρ με τα των μα θη η των σου ^ρ
την α μαυ ρω θει σαν εν Α δαμ φυ υ σιν με
τα μορ φω θεις α πα στρα ψαι πα α
λιν πε ποι οι οι η η η κας ^πμε τα στοι
χει ω ω ω σας αυ την ^ρεις την σην της Θε

 ο ο τη η τος δο ο ζαν τε και λαμπρο

 ο ο τη η η τα ^π9 δι ο βο ω ω

 μεεν σοι ^η Δη μι ουρ γε του παν το ος Κυ υ

 ρι ε δο ο ο ο ζα α α σοι ^π9

Στίχ. Θαβῶρ και Ἑρμῶν ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιᾶσονται.

Τὸ ἄσχετον τῆς σῆς φωτοχυσίας, και ἀπρόσιτον τῆς Θεότητος, θεασάμενοι τῶν Ἀποστόλων οἱ πρόκριτοι, ἐπὶ τοῦ ὄρους τῆς Μεταμορφώσεως, ἀναρχε Χριστέ, τὴν θείαν ἡλλοιώθησαν ἔκστασιν, και νεφέλη περιλαμφθέντες φωτεινῇ, φωνῆς ἤκουον Πατρικῆς, βεβαιούσης τὸ μυστήριον τῆς σῆς ἐνανθρωπήσεως, ὅτι εἷς ὑπάρχεις και μετὰ σάρκωσιν, Υἱὸς μονογενῆς και Σωτὴρ τοῦ κόσμου.

^π9 ^χ Θα βωρ και Ερ μων εν τω ο νο μα τι

σου α γα λ λι α α σο ο ν ται π
9

π
9 Το α σχε τον της σης φω το χυ υ σι ι ι

ας π
9 και α προ σι τον της Θε ο ο τη η

τος π
9 θε α σα με νοι των Α πο στο λων οι

προ ο κρι ι τοι οι π
9 ε πι του ο ρους της Με

τα μορ φω σε ως α ναρ χε ε ε ε Χρι ι ι

στε π
9 την θει αν η λλοι ω θη σαν εκ στα α σιν π
9

και νε φε λη πε ρι λαμ φθ εν τε ες φω τει νη π
9

φω νη ης η η κου ον Πα τρι ι κης π
9 βε βαι

ου σης το μν στη η ρι ι ον της σης ε

ναν θρω πη η η η σε ε ε ως π
9 ο τι

ⲉⲓⲥ ⲡⲁⲣⲭⲉⲓⲥ ⲕⲁⲓ ⲙⲉ ⲧⲁ ⲥⲁⲣⲕⲱⲱ ⲥⲓⲛ ⲡⲓ Ⲯⲓ ⲟⲥ ⲙⲟ
ⲟ ⲛⲟ ⲕⲉ ⲉ ⲛⲉ ⲉ ⲛⲉⲥ ⲕⲁⲓ ⲁⲓ ⲁⲓ ⲥⲱ ⲧⲉ ⲉⲣ
ⲧⲟⲩ ⲕⲟⲟ ⲟ ⲥⲙⲟⲩ ⲡⲓ ⲑ

Εἰς τὸν Σπῆχον. Δόξα. Καὶ νῦν. Ἦχος λ̣ π̣ Πα.

Π
χ̣ π̣
λε ε Δο ο ο ζα Πα α τρι ι και αι
αι Υι ι ω ρ̣ και Α γι ι ω Πνευ μα α
α τι

Π
π̣
και αι νυ υ υν και α α ει και εις τους αι
αι ω ω νας των αι ω ω ω νων α α α
μην

π̣
Πε τρω και Ι α κω βω και Ι ι ω
α α αν νη π̣ τοις προ κρι ι τοις μα α θη
ταις σου ου Κυ υ ρι ι ι ε ρ̣ ση με ρον
υ πε ε ε ε δει ει ει ει ζας εν τω ο ο ρει

ειπω θα αβωρ την δοξαν της θεικηνης
σου ομορφης εβλεπον γαρ τα
ιμαατια α σου α αστραα
ψαντα ααως το οφως και το προσω
πον σου υπεεερτον ηηλιιι
ον και μη φεροντες οοραν το α
στεκτον της σης ελλααααμψεεεεως
εις γηην κατεεπιιιπτον μη
δολως ατενισαι ισχυυυοοο
οντες φωνης γαρ ηκουον μαρτυρου
σης αανωωωθεν Ουτος εεστιν

ο υι ος μου ο α γα α πη η η τος
ο ελ θων εις τον κο ο σμον σω ω σαι αι τον α
α αν θρω ω ω πο ο ο ο ο ο ο ν

ΙΕΡΕΥΣ: **Ν**ῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Εἶτα ἄρχεται ἡ Μεγάλη Παράκλησις.

**ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΥ
ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΥ ΚΑΝΟΝΟΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡῚΓΙῚΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ.**

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἔταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου ἐν ἐμοὶ ἔταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποιήσον μοι τὸ πρῶτ' ἰ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοι ἤλπισα·

Γνώρισόν μοι Κύριε, ὁδὸν ἐν ἧ πορεύσομαι ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου Κύριε πρὸς σὲ κατέφυγον. δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου·

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ· ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου Κύριε ζήσεις με·

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ εὐθὺς ψάλλομεν·

ᾠχος Δι

Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν ημιν

ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο

μα τι Κυ ρι ου

Στίχος 1. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τὸ ὡς ἄνω)

Στίχος 2. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτοῦς.

Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν ημιν

ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα

τι Κυ ρι ου

Στίχος 3. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ὡς ἄνω)

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος ᾠ̇ Δι̇

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

^Γχ̇ ^B

^Δτη Θεο το κω εκτε νως νυν προσ

 δρα μω μεν ⁶ α μαρ τω λοι και τα πει νοι και

 προσ πε σω μεν εν με τα νοι α ⁶ κρα ζον τες

 εκ βα θους ψυ χης ^Δ Δε σποι να βο η θη σον

 + εφ η μιν σπλα γ χνι σθει σα ^Δ σπευ σον α

 πολ λυ με θα ^Δ υ πο πλη θους πται σμα των ⁶

 μη α πο στρε ψης σουσ δου λους κε νους ^Δ σε

 γαρ και μονην ελ πι δα κε κτη με θα ⁶

Δόξα.

Τὸ αὐτό ἢ τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ,
ἐν ᾧ ἡ Παράκλησις ψάλλεται.

χ̄
Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

χ̄
των αι ω νων α μην 6.

6.
Ο υ σι ω πη σω μεν πο τε Θε ο το κε

τας δυ να στειας σου λα λειν οι α να ζι οι 6. ει

μη γαρ συ προ ι στα σο πρε σβευ ου σα Δ.

τις η μας ερ ρυ σα το εκ το σου των κιν δυ

νων Δ. τις δε δι ε φυ λα ζεν ε ως νυν ε λευ θε

ρους 6. ουκ α πο στω μεν Δε σποι να εκ σου Δ.

σους γαρ δου λους σω ζεις α ει εκ παν τοι

ων 4
ων δει νω ω ω ν Δ.

Ὁ Ν΄ ψαλμὸς χῦμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Ἐγὼ μόνω ἤμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα· ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ Σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,
ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Εἶτα ψάλλομεν τὰς ᾠδὰς τοῦ Κανόνος.

ᾠδὴ α'.

Ἦγρὰν διοδεύσας.

Ἦχος παλι Νη — Γα

Υπεραγαθεοτοκωσον

ημας

Πολλοισυνεχομενοςπειρασμοις

προςσεκαταφευγωσωτηριανεπι

ζητωνω Μητερτου Λογουκαι Παρθενε

τωνδυσχερωνκαιδεινωνμεδιασωσον

Υπεραγαθεοτοκωσον

ημας

Παθωνμεταρααττουσιπροσβολαι

^Π
πολ λης α θυ μι ι ας εμ πι πλω ω σαι μου

^{Γ Ν Γ}
την ψυ χην ^δ ει ρη νευ στον Κο ρη τη γα λη

^{χ λ}
νη ^δ την του Υι ου και Θε ου σου Πα να μω

^δ
με ^δ

^Γ
^δ Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

^δ
Πνευ μα τι ^δ

^{Ν Γ Π Μ Γ}
^δ Ω τη ρα τε κου ου σαν σε και Θε ον ^δ δυ

^{Π Μ Γ}
σω πω Πα ρ θε νε λυ τρω θη η ναι με των δει

^δ
νων ^δ σοι γαρ νυν προ σφευ γων α να τει νω

^{χ λ}
^δ και την ψυ χην και την δι α νοι αν ^δ

^{Ν Ν}
^δ και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αιωνων αμην ^Γ
^Ν ^Γ ^Π ^Μ
^Γ ^Γ ^Π ^Μ
^Π ^Μ
 επισκοπης θειας και προνοιας της παρ
^Ν ^Γ
 σου ^Γ αζιωσησον μονη Θεομητορ ^κ
^Π ^Μ
 ως αγαθη αγαθου τελοχευτρια ^Γ

*ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμὸς.
 Οὐρανίας ἀψίδος.*

^Γ
^Γ ^Γ ^Ν ^Γ ^Ν ^Γ
^Γ ^Γ ^Ν ^Γ
^Γ ^Ν ^Γ
 υπεραγια Θεοτοκεσω
 σονη μας ^Γ
^Ν ^Γ ^Ν ^Γ
^Γ ^Ν ^Γ
 προστασιαν και σκεπην ζωης εμης
^Γ ^Ν
 τιθημι σε Θεογεννητορ Παρθενε
^Ν ^Δ ^Δ
 μεκυβερνησον ^Δ προς τον λιμενα σου ^Δ

των α γα θων η αι τι α των πιστων το

στηριγμα μονη πανυμνητε

Υπεραγια Θεοτοκοςω

σωνη μας

Κετυω Παρθενον ψυχικον

ταραχον και της αθυμιας την ζαλην δι

ασκεδασαι μου συ γαρ Θεοθυμφε

τον αρχηγον της γαληνης τον Χριστον ε

κυησας μονη πανακραντε

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω

Πνευματι

^Ν ^Γ
^Γ **Θ**υ ερ γε την τε κουσα τον των κα λων
^Ν
 αι τι ον ^Γ **α** της ευ ερ γε σι ας τον πλου τον
 πα σιν α να βλυ σον ^Δ **α** παν τα γαρ δυ να σαι
^Π ^Γ
^Δ **α** ως δυ να τον εν ι σχυ ι ^Γ **α** τον Χριστον κυ
 η σα σα **Θ**ε ο μα κα ρισ τε ^Γ **α**
^Ν ^Γ
^Γ **Κ**αι νυν και α ει και εις τους αι
 ω νας των αι ω νων α μην ^Γ **α**
^Ν ^Γ
^Γ **Χ**α λε παις αρ ρω στι αις και νο σε ροις
 πα θε σιν ^Γ **α** ε ξε τα ζο με νω Πα ρ θε ε νε
^Ν
 συ μοι βο η θη σον ^Γ **α** των ι α μα των γαρ
^Π ^Γ
^Δ **α** νε λ λι πη σε γι νω σκω ^Γ **α** θη σαυ ρον Πα

να μω με τον α δα πα νη τον
 Δι α α α σω ω ω σον α πο κιν
 δυ νων τους δου λους σου Θε ο το ο κε ο
 τι παν τες με τα Θε ον εις σε κα τα φευ γο μεν
 ως αρ ρη κτον τει χος και προ ο στα σι αν
 Ε πι ι ι βλε ε ε ψον εν ευ με
 νει α πα νυ μνη τε Θε ο το ο κε ε πι
 την ε μην χα λε πην του σω μα τος κα κω σιν
 και ι α σαι της ψυ χης μου το αλ γο ο ο
 ος

Ὁ Ἱερεὺς: Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ

μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ Χορός ἐν ἑκάστη δεήσει ψάλλει τὸ· Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεός ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Κάθισμα. ᾠχος β'. «Τὰ ἄνω ζητῶν».

ᾠχος Δι

^Γ ^M ^Δ
^Δ Πρεσβει α φερ μη ^Δ και τει χος α προ
^Β
 σμα χη τον ^Δ ε λε ους πη γη του κο σμου
^Δ
 κα τα φυ γιον ⁶ εκ τε νως βο ω μεν σοι Θε
^Δ
 ο το κε Δε σποι να προ φθα σον ^Δ και εκ κιν
^N ^Γ ^Ω
^Δ
 δυ νων λυ τρωσαι η μας ^Δ η μο νη τα χε

ως προ στα τευ ου σα

Ωδή δ'.

Εἰσακήκοα, Κύριε.

Ἦχος λ' αἰ Γα

Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον η

μας

των πα θων μου τον τα ρα χον η τον κυ

βερ νη την τε κου σα Κυ ριον και τον κλυ

δω να κα τευ να σον των ε μων πται σμα

των Θε ο νυ μ φευ τε

Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον

η μας

^Μ
^Ν
^Γ
 Ἐυσπλαγχνίας την ἀβυσσον ^Γ ἐπι κα
 λου με νω της σης πα ρα σχου μοι ^Δ ἡ τον
 ευσπλαγχνον κυ ἡ σα σα ^Γ ^Δ και Σω τη ρα παν
 των των υ μνου ν των σε ^Γ

^Γ
 Ἄ ο ζα Πα τρι και Ὑι ω και Α γι ω
 Πνευμα τι ^Γ

^Μ
^Ν
^Γ
^Ν
^Γ
 Ἄ πο λαυ ον τες Πα να γνε ^Γ ^Ν ^Γ των σων δω
 ρη μα των ευ χα ρι στη ριον ^Δ α να μελ
 πο μεν ε φυ μνιον ^Δ οι γι νω σκον τες σε Θε
 ο μη το ρα ^Γ

^Ν
^Γ
 και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αιωνων αμην
^M ^N ^Γ
Οι ελπιδα και στηριγμα και της σω
τηριας τειχος ακραδαντον ^χ ^λ κεκτημε
νοι σε Πανυμνητε ^Δ δυσχερειας πασης εκ
λυτρουμε θα ^Γ

Ωδή ε' . Φώτισον ημάς .

^Γ
Υπεραγαθεο το κωσωσον
η μας ^Γ
^Γ ^N ^Γ
εμπλησον Αγνη ευφροσυνης την καρ
διαν μου ^Γ την στην ακηρα τον διδουσα
χαραν ^χ ^λ της ευφροσυνης η γεννησασα

τοναι τι ον ^Γ _Δ

^Γ _Δ Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον

η μας ^Γ _Δ _N

^Γ _Δ Ἄ υ τρωσαι η μας εκ κιν δυ νων Θε ο

το ο κε Α γνη ^Γ _Δ η αι ω νι α τε κου

σα λυ τρω σιν ^Δ και την ει ρη νην την παν τα

νουν υ πε ρε χου σαν ^Γ _Δ

^Γ _Δ Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευ μα τι ^Γ _Δ _N

^Γ _Δ Ἄ υ σον την α χλυν των πται σμα των μου

Θε ο νυμ φε ^Γ _Δ τω φω τι σμω της σης λαμ προ

^N ^Γ
τητος ^Δ η φως τε κουσατο θειον και προαιω

νι ον ^Γ

^N ^Γ
^Γ και νυν και αι και εις τους αιωνας

των αιωνων αμην ^Γ

^N
^Γ ^Γ ασαι Α γνη των παθων μου την α

^Γ ^Δ
σθενειαν ^Γ επισκοπης σου αξιωσασα ^Δ

και την υγειαν τη πρεσβεια σου παρασχου

μοι ^Γ

*Ὡδή σ'.
Τὴν δέησιν.*

^Γ
^Γ ^Δ ^Γ ^Δ ^Γ ^Δ ^Γ ^Δ
περα γι α θε ο το κ σω ω σον

η μας ^Γ

ο χλον και ε πη ρει ας δαι μονων ε λαι νου

σαν και δε ομαι δι α παν τος εκ φθο ρας των

πα θων μου ρυ σθη ναι με

Δο ζα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευ μα τι

ως τει ει ει χο ο ος κατα φυ

γης κε κτη με θα και ψυ χων σε παν τε λη η σω

τη ρι αν και πλα τυ σμον εν ταις θλι ψε σι

Κο ρη και τω φω τι σου α ει α γα λλο με

θα ω Δε σποι να και νυν η μας των πα

θων και κιν δυ νων δι α σω σον

^N ^Γ
Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

^Γ ^N ^Γ ^Γ ^Γ ^Γ ^Γ
Εν κλι ι ι νη η η νυν α σθε

νων κα τα κειμαι και ουκ εστιν ι α σις τη

σαρ κι μου αλλ η Θε ον και Σω τη ρα του

κο σμου και τον λυ τη ρα των νο σων κυ η σα

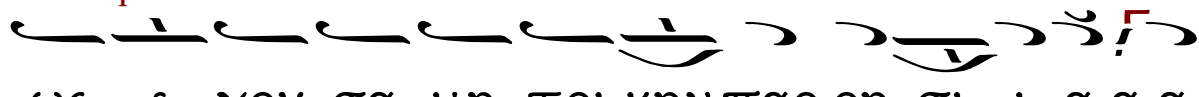

σα σου δε ομαι της α γα θης εκ φθο ρας νο

ση μα των α να στη σον

^Γ ^N ^Γ ^Γ ^Γ ^Γ ^Γ
Δι α α α σω ω ω σον α πο κιν

δυ νων τους δου λους σου Θε ο το ο κε ο

τι παν τες με τα Θε ον εις σε κα τα φευ γο μεν

 ως αρ ρη κτον τειχος και προ ο στα σι αν

 α α χρα α αν τε η δι α λο

 γου τον Λο γον α νε ρ μη νε ευ τως επ ε

 σχα των των η με ρων τε κου σα δυ σω πη σον

 ως ε χου σα μη τρι κην πα ρ ρη σι ι α α α

 αν

Ὁ Ἱερεὺς: Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ Χορὸς ἐν ἐκάστη δεήσει ψάλλει τὸ·
Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορὸς: Ἀμήν.

Κοντάκιον.
Ἦχος Δι

Προστασια των Χριστιανων ακα
ταισχυντε μεσιτεια προς τον Ποιη
την αμεταθετε μη παριδης αμαρτω
λων δεησεων φωνας αλλα προφθασονως
αγαθη εις την βοηθειαν ημων
των πιστως κραυγαζον των σοι ταχυνον
εις πρεσβειαν και σπευσον εις ικεσιαν
η προστατευουσα αι Θεο
το κεντων τιμων των σε

Και εὐθύς τὸ προκείμενον.

^Γ ^Δ
⁶ ^λ Μνη σθη σομαι του ο νο μα τος σου εν
^B
 πα ση γε νε α και γε νε α ^(δίζ) ⁶ ^λ

^Γ ^Δ
^λ **Στίχ.** Ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ
 κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου,
 καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ
 Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου. ^Δ ^λ

^Π ^Δ
 Του ο νο μα τος σου μνη σθη σομαι ^λ εν
^M ⁷
 πα ση γε νε α και γε νε α α α ^Δ ^λ

Ὁ Διάκονος ἢ ὁ Ἱερεὺς.

Καὶ ὑπέρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Ὁ Χορὸς. **Κ**ύριε, ἐλέησον (ἐκ γ' χῦμα).

Ὁ Ἱερεὺς: **Σ**οφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου. **Ε**ἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Χορὸς. **Κ**αὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ Ἱερεὺς: Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα, Πρόσχωμεν.

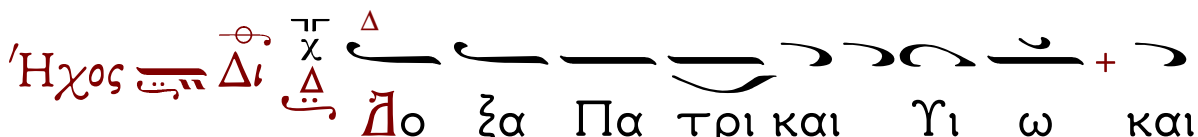
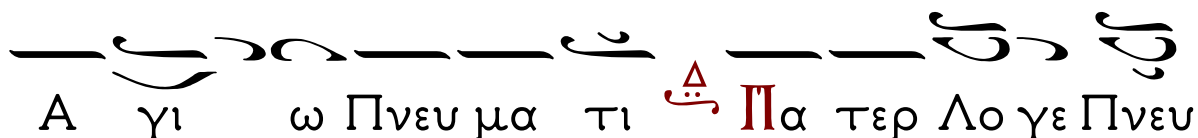
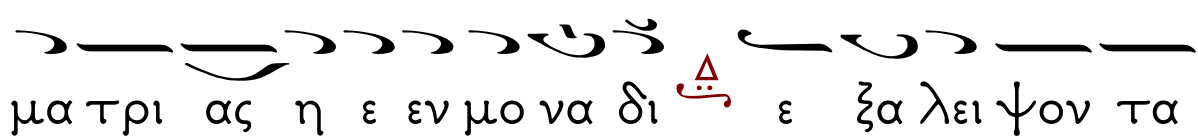
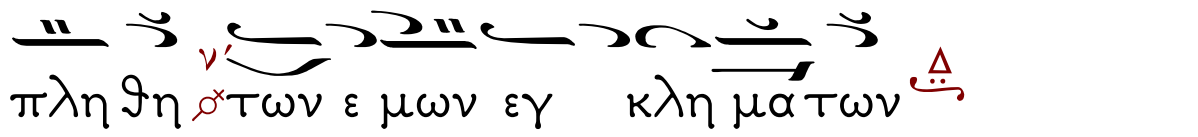
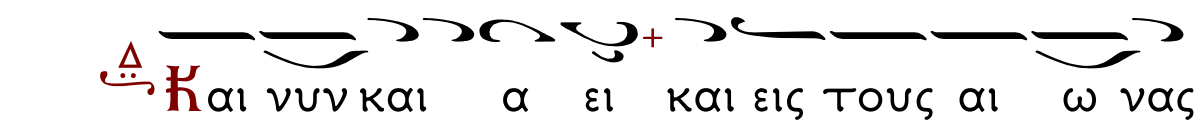
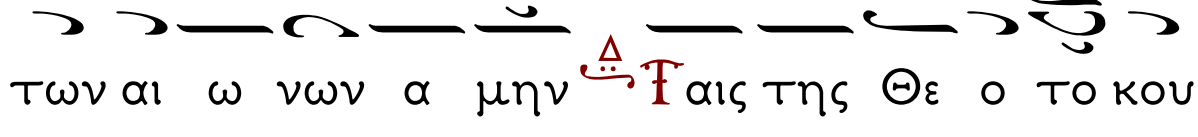
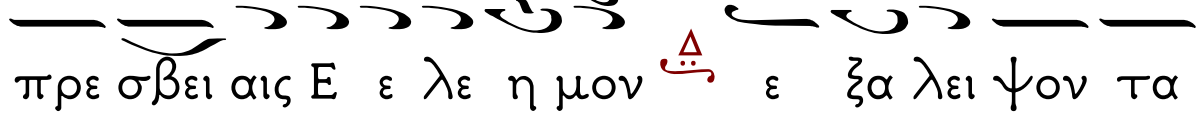

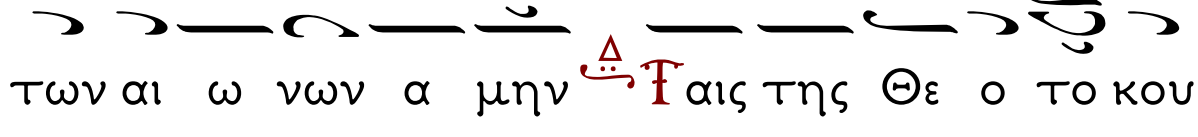
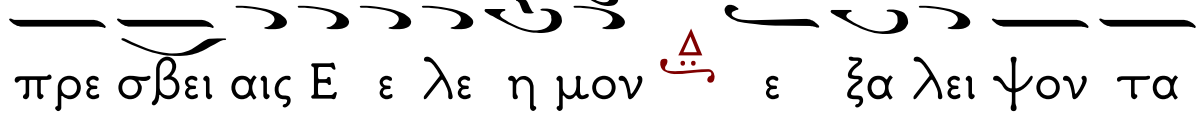

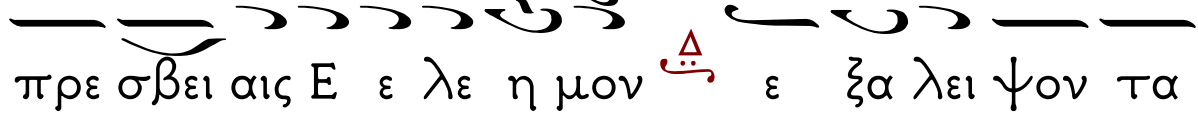

Ὁ Χορὸς: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Ἱερεὺς.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀναστάσα Μαριὰμ ἐπορεύθη εἰς τὴν ὄρεινὴν μετὰ σπουδῆς, εἰς πόλιν Ἰούδα, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου, καὶ ἠσπάσατο τὴν Ἐλισάβετ. Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν ἡ Ἐλισάβετ τὸν ἀσπασμὸν τῆς Μαρίας, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς, καὶ ἐπλήσθη Πνεύματος Ἁγίου ἡ Ἐλισάβετ, καὶ ἀνεφώνησε φωνῇ μεγάλη, καὶ εἶπεν. Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξί, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου. Καὶ πόθεν μοὶ τοῦτο, ἵνα ἔλθῃ ἡ μήτηρ τοῦ Κυρίου μου πρὸς με; Ἴδου γάρ, ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ ἀσπασμοῦ σου εἰς τὰ ὠτά μου, ἐσκίρτησεν ἐν ἀγαλλιάσει τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ μου, καὶ μακαρία ἡ πιστεύσασα, ὅτι ἔσται τελείωσις τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ Κυρίου. Καὶ εἶπε Μαριὰμ, Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμα μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτήρι μου, ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ. Ἴδου γάρ, ἀπὸ τοῦ νῦν

μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεία ὁ δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἐμεινε δὲ Μαριὰμ σὺν αὐτῇ ὡσεὶ μῆνας τρεῖς, καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

Ὁ Χορὸς: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἦχος Δι' Δόξα Πατρι καὶ Υἱο καὶ
Ἄγιω Πνευματι Πατερ Λογε Πνευ
ματρι ἁ ε εν μονα δι ε ζα λει ψον τα
πληθη ^{ν'}των ε μων εγ κλη ματων

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
των αι ω νων α μην
πρε σβει αις Ε ε λε η μον ε ζα λει ψον τα
πληθη ^{ν'}των ε μων εγ κλη ματων

^χ ^M ^Δ
 Ἐλεησον με ο Θεος κα τα
 το με γα ε λε ος σου και κα τα το
 πληθος των οικιων σου ε ζα λειψον
 το ανομημα μου

^χ ^Δ
 Μη καταπιστευσης με ανθρωπι
 νη προστασια ^B Παναγια Δεσποινα
^Δ αλλα δε ζαι δε ησιν του ικετους σου
 θλιψις γα αρ ε χει με φε ερεινου
 δυναμαι των δαιμονων τα το ζευμα
 τα σκεπην ου κηκτημαι ου δε που προ
 σφυγω ο αθλιος παντοθεν πολεμου

με νος ^Δ και πα ρα μυ θι αν ουκ ε χω πλην

σου ⁶ Δε σποι να του κο σμου ελ πικς και προ

στα σι α των πιστων ^Δ μη μου πα ρι δης

την δε η σιν ^Δ το συμ φε ρον ποι η σοον ⁶

Ἄετρα Θεοτοκία.

⁶ Ου δεις προ στρε χων

ε πι σοι ^Δ κα τη σχυμ με νος α πο σου εκ

πορευ ε ται α γνη Παρ θε νε Θε ε ο το κε ⁶

αλλ αι τει ται την χα ριν και λαμ βα νει το δω

ρη μα ^Δ προς το συμ φε ρον της αι τη σε

⁶ ω ω ως ⁶

⁶ Με τα βο λη των θλι βο με ε ε ε

νων^χ α παλ λα γη των α σθενουν των υ υ
 παρ χου σα^Δ Θε ο το κε Παρ θε νε⁶ σω ζε
 πο λιν και λα ον^Δ των πο λε μου με νων η
 η ει ρη νη^Δ των χει μα ζο με νων η η γα λη
 νη⁶ η μο νη προ στα σι α των πι στω ω
 ων^Δ

Ὁ Ἱερεὺς: **Ἐ**ὠσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου...

Ὁ Χορὸς: **Κ**ύριε, ἐλέησον (ιβ').

Ὁ Ἱερεὺς. Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς...

Ὁ Χορὸς: **Ἀ**μήν.

Ὡδή ζ'.

Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

ᾠχος λ' αἰ Νη — Γα

χ^Γ Υ^Γ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον

η μας^Γ

την η μων σω τη ρι αν ως η θε λη

σας Σω τε ροι κο νο μη σα σθαι εν μη τρα της

Παρ θε νου κα τω κη σας τω κο σμω ην προ

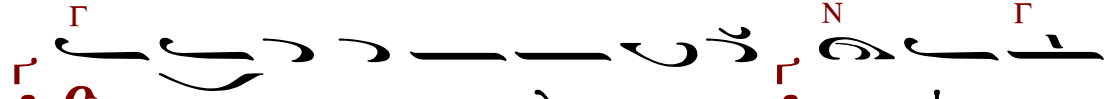

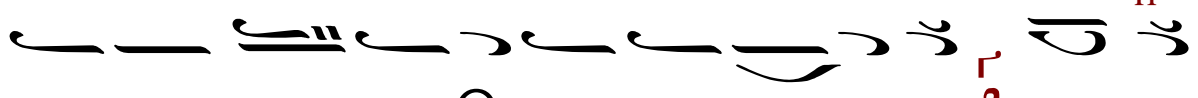

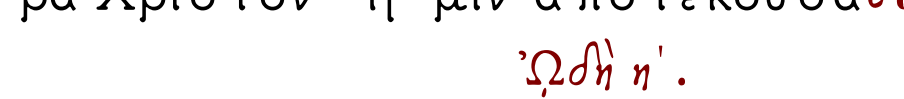

στα τιν α νε δει ζας ο των Πα τε ρων η

μων Θε ος ευ λο γη τος ει

χ^Γ Υ^Γ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον

η μας^Γ

^{Μ Γ}
 ρηθελητην του ελεους ρηον εγεννη
 σας Μητερ α γνηδυσωπησον ρη ρυση ναι των
 πταισματος των ρη ψυχης τε μολυσματος των
 τους εν πιστει κραυγαζοντας ρη ο των Πα
 τερων ημων Θεος ευλογητος ει ρη
 ρη Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω
 Πνευματι ρη
^{Μ Γ}
 ρη Θεσαυρον σωτηριας ρη και πηγην α
 φθαρσις την σεκυησασαν ρη και πυργον α
 σφαιρας ρη και θυραν μετανοιας τοις
 κραυγαζουσιν εδειξας ρη ο των Πατερων

 η μων Θε ος ευ λο γη τος ει

 και νυν και α ει και εις τους αι

 ω νας των αι ω νων α μην

 και ψυ χων

 αρ ρω στι ας Θε ο γεν νη τρι α

 των πο θω προ σι ον των

 τη σκε πη σου τη θει

 α θε ρα πευ εινα ζι ω σον

 η τον Σω τη

 ρα Χριστον η μιν απο τε κου σα

Ὡς ἡ'.

Τὸν Βασιλέα.

 Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον

 η μας

Γ Ν Γ Γ Χ
δ τους βο η θει ασ λ της πα ρα σου δε
Ν Π Ν
ο με νους Δ μη πα ρι δης Πα ρ θε ε νε υ μνου
Γ
τας δ και υ πε ρυ ψου ουν τας σε Κο ρη ει
Γ
εις αι ω νας δ

Γ
δ Υ πε ρα γι α θε ο το κε σω ω σον
Γ
η μας δ

Γ Ν Γ Γ Χ
δ των ι α μα των λ το δα ψι λες ε πι
Ν
χε εις Δ τοις πι στως υ μνου σι σε Πα ρ θε νε δ
Γ
και υ πε ρυ ψου ου σι τον α φρα στο ον
Γ
σου το κον δ

Γ
δ Δ ο ζα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευματι

τας ασθε νει ασ μου της ψυχης ι α

τρευεις και σαρκος τας οδυ υνας Παρθε νε

ι να σε δοξα ζω την κεχαριτω με

νην

και νυν και αι και εις τους αι

ωνας των αιωνων αμην

των πειρασμων σου τας προσβολας εκ

διωκεις και παθωντας εφοδους Παρ

θενε οθεν σε υμνου ουμεν εις παν

τας του ου αιωνας

Ὡδὴ θ'.

Κυρίως Θεοτόκον.

Υπεραγαθεοτοκωσον

ημασ

Ροηνμουτωνδακρυωνμηαπο

ποιησησ η του παντος εκπροσωπου

πανδακρυον αφηρηκοτα Παρθενε

Χριστονκυησασα

Υπεραγαθεοτοκωσον

ημασ

Χαρασμουτηνκαρδιανπληρωσον

Παρθενε η της χαρας δεξαμενητο

πληρωωματα της αμαρτίας την

λυύτην εξαφάνισα

Υπεραγαθότητος σου

ημάς

Αιμήνην και προστασία των σοφωγόντων

γενού Πατρὸς καὶ Θεοῦ καὶ

κράδαυτον κατάφυγῆτε καισκε

πηκαγαλλίαμα

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱὸ καὶ Ἁγίῳ

Πνευματι

Φωτοσοφίας ἀκτιστῆ λαμπρῶν

Παρ θε ε νε το ζο φε ρον της α γνοι ας δι

ω ωκου ου σα τους ευ σε βως θε ο το

κον σε καταγ γελ λον τας

^N και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

κα κω ω σε ως εν το πω τω της α

σθε νει ει ας τα πει νω θεν τα Παρ θε νε θε

ρα πευ στον εξ αρ ρω στιας εις ρω σιν με

τα σκευ α ζου σα

Μεγα λυνά ρια. ^Γ ζι ον ε στιν ως α λη

^N θως μα κα ρι ζειν σε την θε ο το κον την

α ει μα κα ριστον και πα να μω μη τον
 και Μη τε ρα του Θε ου η μων την τι μι
 ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ζο
 τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α
 δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν
 την ον τως Θε ο το κον σε μεγα λυ νο μεν

Καὶ θυμιᾶ ὁ Ἱερεὺς τὸ Θυσιαστήριον καὶ τὸν Λαόν ἢ τὸν
 οἶκον ὅπου ψάλλεται ἡ Παράκλησις, καὶ ἡμεῖς ψάλλομεν
 τὰ παρόντα Μεγαλυνάρια.

την υ ψη λο τε ραν των ου ρα νων
 και κα θα ρω τε ραν λαμ πη δονων η λι α
 κων την λυ τρω σα με νην η μας εκ της

κα τα ρας ^χτην ^{Ν Γ}Δε σποι ναν του κο ο σμου ^{Ν Δ}9

υ μνοις τι μη σω μεν ^Γ8

^Π8 ^ΓΑ πο των πολλων μου αμαρτι ων ^Γ8 α

σθε νει το σω μα α σθε νει μου και η ψυ χη

^{Ν Γ}8 ^Γπρος σε κα τα φευ γω την ^ΝΚε χα ρι τω

με νην ^χελ πις α πη λ πι σμε ενων ^{Ν Δ}9 ^Δ9 ^Νσυ μοι

^Γβο η θη σον ^Γ8

^Γ8 ^Π8 ^ΓΔε σποι να και Μη η τη ρ του Λυ τρω του

^Π8 ^Γδε ζαι πα ρα κλη σεις α να ζι ων σων ι

^Γ8 ^{Ν Γ}κε των ^Γ8 ^Νι να με σι τευ σης προς τον εκ

σου τε ^χθεν τα ^χω ^{Ν Γ}Δε σποι να του κο ο

^N σμου ^Γ γε νου με σι τρια ^Γ
^Π Ψαλ λο μεν προ θυ μως σοι την ω ^Γ δην ^Γ
 νυν τη πα νυ μνη τω Θε ο το κω χαρ μο
 νι κως ^N ^Γ με τα του Προ δρο μου και παν των
 των Α γι ων ^N ^Γ ^κ ^λ δυ σω πει Θε ο το ο κε ^Δ ^Γ
 του οι κτει ρη η sai η μας ^Γ
^Γ ^Π ^Γ ^N ^Γ ^Γ ^Γ λα λα τα χει λη των α σε βων ^Γ
 των μη προ σκυ νουν των την ει κο να σου
 την σε πτην ^Γ ^N ^Γ την ι στο ρη θει σαν υ πο
 του Α πο στο λου ^N ^Γ ^κ ^λ Λου κα ι ε ρω τα α
^N ^Γ του ^Δ ^Γ την Ο δη γη ητρι αν ^Γ

Τὸ Μεγαλυνάριον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Π
Πα σαι των Αγ γε λων αι στρα τι αι
N Π
Προδρο με Κυ ρι ου Α πο στο λων η δω
Γ N Γ
δε κας οι Α γι οι Παν τες με τα της
N Γ
Θε ο το κου ποι η σα τε πρε σβει ει αν
Γ N Γ
εις το σω θη ναι η μα α ας

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ').

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, **Κ**ύριε, ἐλέησον, **Κ**ύριε, ἐλέησον. **Δ**όξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ὁ ἱερεὺς:

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

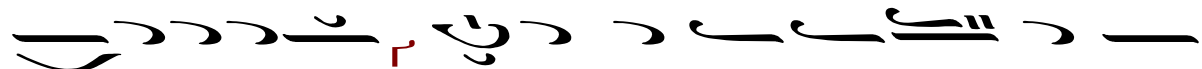
ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

Εἶτα ψάλλομεν τὸ προβλεπόμενον ὑπὸ τοῦ τυπικοῦ Ἀπολυτίκιον.

ᾠχος ἠ Γα

 ἦ Με τε μορφω ω θης εν τω ο ρει Χρι

 στε ε ο Θε ος ἠ δει ζας τοις Μα θη ταις σου την

 δο ζαν σου κα θως η δυ ναν το π λ α μ ψ ο ν και η

 μιν τοις α μα ρ τω λ ο ις το φ ω σ ο υ το α ι δι

 ο ν ἠ π ρ ε σ β ε ι αις τ ης Θε ο το κου ἠ φ ω το δο

 τα ἠ δο ο ζ α α σοι (γ') ἠ

Τὸ τρίτον.

 ἠ δο ζ α σοι ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι

οι

ἠ

Ὁ Ἱερεὺς· Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός κατά τὸ μέγα ἐλεὸς σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεὺς· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου (.....) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεὺς· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεὺς· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ (ὀνόματα).

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεὺς· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν πόλιν ταύτην, καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν ἀπὸ ὀργῆς, λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ,

πυρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων, ἐμφυλίου πολέμου, καὶ αἰφνιδίου θανάτου, ὑπὲρ τοῦ ἴλεων, εὐμενῆ καὶ εὐδιάλακτον, γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλόανθρωπον Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέψαι καὶ διασκεδάσαι πᾶσαν ὀργὴν καὶ νόσον, τὴν καθ' ἡμῶν κινουμένην, καὶ ῥύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ὁ Χορός: Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεὺς: Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ὁ Χορός: Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεὺς: Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν θαλάσῃ μακράν, καὶ ἴλεως, ἴλεως γενοῦ ἡμῖν, Δέσποτα ἐπὶ ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ Χορός: Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεὺς: Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεός ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. **Ὁ Χορός:** Ἀμήν.

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ.

Ὁ Ἱερεὺς· **Γ**οφία·

Ὁ Ἀναγνώστης· **Ε**ὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεὺς· Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἀναγνώστης· **Ἀ**μήν. **Γ**τερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἀγία ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (ἢ τῇ μονῇ, ἢ χώρα, ἢ τῇ νήσῳ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀναγνώστης· **Τ**ὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ Ἱερεὺς· **Δ**όξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα Σοι.

Ὁ Ἀναγνώστης· **Δ**όξα... **Κ**αὶ νῦν..., **Κ**ύριε ἐλέησον (γ'), **Π**άτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεὺς· Ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβώρ μεταμορφωθείς ἐν δόξῃ ἐνώπιον τῶν ἀγίων αὐτοῦ μαθητῶν καὶ Ἀποστόλων, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς

παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας Αὐτοῦ
Μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ
Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων
Δυνάμεων ἄσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ τιμίου,
ἐνδόξου, προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ
Ἰωάννου, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων
Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων
Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων
ἡμῶν, (τοῦ Ναοῦ) τῶν ἁγίων καὶ δικαίων
θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, (τῆς ἡμέρας)
καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι
ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων
Θεός.

*Κατὰ τὴν περίοδον τοῦ Δεκαπενταγούστου ψάλλονται, τὰ
ἐπόμενα*

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Ἦχος ἠ Γα

Ἄ πο στολοι εκ πε ρα α τω ω
ωων δ̣ι̣ συ να θροι σθεν τε ες εν θα α δε
Γεθ ση μα νη τω χω ρι ι ω ω ω δ̣ι̣ κη δευ
σα τε μου ου το σω ω μα και συ
Υι υι ε ε και αι αι Θε ε ε ε ε ε μου ου
πα ρα λα βε μου ου το πνε ε ευ μα
Ἦ̣ Ὀ γλυ κα σμος των Αγ γε ε λω ω ωων
των θλι βο με νων η η χα ρα χρι στι
α νων η προ στα α τι ι ι ις Παρ θε νε
Μη τη ηρ Κυ ρι ου αν τι λα α

βου ου μου ου ου και ρυ υ υ υ σαι αι των

αι ω νι ω ω ν βα σα α νων

Και σε με σι τρι αν ε ε χω ω ω ω

προς τον φι λαν θρω ω πο ον Θε ον

μου ε λεγ ζη τας πρα α ζει ει ει εις

πι ον τω ω ν Αγ γε ε λων

κα α λω ω σε ε ε Πα ρ θε ε ε ε νε ε

βο η θη σον μοι εν τα α α χει

Χ ρυ σο πλο κω τα τε πυ υ ρ γε ε ε ε

και δω δε κα τει ει χε πο ο λισ

λι ο στα λα κτε θρω ο νε ε ε ε κα θε

